

חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (הליכים לעניין החלטות הנוגעות לחיילים בשירות קבע), התש"ע-2010*

1. מטרה
 חוק זה מטרתו להסמיך את ועדת הערר שתוקם לפי חוק זה ואת בית המשפט לעניינים מינהליים לדון בהליכים לעניין החלטות הנוגעות לחיילים בשירות קבע, כמפורט בחוק זה, נוכח המאפיינים הייחודיים של שירות הקבע בצבא הגנה לישראל ותוך איזון בין השמירה על זכויותיהם של חיילים בשירות קבע לבין צורכי הצבא.
2. הגדרות
 בחוק זה –
 "בית משפט לעניינים מינהליים" – כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים;
 "גורם מוסמך" –
 (1) לעניין סעיף 4(א) – מי שהוסמך לפי פקודות הצבא להחליט בעניין שכה, זכויות נלוות לשכר או סיום שירות, של חיילים בשירות קבע;
 (2) לעניין סעיף 4(ב) – מי שהוסמך לפי פקודות הצבא להחליט בעניין קבלה של חיילים לשירות קבע;
 "ועדת ערר" – ועדה שהקים שר הביטחון לפי סעיף 3;
 "חוק בתי דין מינהליים" – חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992;
 "חוק בתי משפט לעניינים מינהליים" – חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000;
 "חוק השיפוט הצבאי" – חוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;
 "חייל", "פקודות הצבא" – כהגדרתם בחוק השיפוט הצבאי;
 "חייל בשירות קבע" – חייל המשרת שירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבע, לרבות מי שהיה חייל כאמור ושירותו הסתיים;
 "השר" – שר הביטחון.
3. הקמת ועדת ערר והרכבה
 (א) השר יקים ועדת ערר בת שלושה חברים שאותם ימנה שר המשפטים, שתפקידה לדון בעררים על החלטות של גורם מוסמך כאמור בסעיף 4, ואלה חבריה:
 (1) שופט בדימוס או מי שכשיר להתמנות לשופט בית משפט מחוזי, והוא יהיה היושב ראש;
 (2) נציג ציבור שאינו עובד המדינה, בעל ידע ומומחיות בתחום יחסי עבודה;
 (3) נציג ציבור, בין שהוא עובד המדינה ובין שאינו עובד המדינה, שימונה לפי הצעת השר ובהמלצת ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל.
 (ב) לא ימונה חייל לחבר ועדת ערר.
 (ג) אלה לא ייחשבו כקשורים באופן תדיר עם צבא הגנה לישראל לעניין הסייג הקבוע בסעיף 9(ב) לחוק בתי דין מינהליים:

* התקבל בכנסת ביום כ"ד בשבט התש"ע (8 בפברואר 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 458, מיום ח' בחשוון התשס"ט (26 באוקטובר 2009), עמ' 26.

¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 90; התשס"ט, עמ' 205.

² ס"ח התש"ס, עמ' 190; התש"ע 379.

³ ס"ח התשט"ו, עמ' 171; התשס"ט, עמ' 302.

(1) חייל מילואים כהגדרתו בחוק שירות מילואים, התשס"ח-2008⁴, כשאינו בשירות מילואים;

(2) מי שעברו שנתיים מיום שסיים את שירותו הסדיר.

4. (א) חייל בשירות קבע הרוואה את עצמו נפגע מהחלטה של גורם מוסמך בעניינים כמפורט להלן, למעט בעניין שניתן להגיש לגביו עתירה לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים או שניתן לערער עליו לפי חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985⁵, רשאי לערור על החלטה לפני ועדת ערר:

(1) ענייני שכר וזכויות נלוות לשכר, ובכלל זה זכאות לרכיבי שכר, חופשה, פדיון ימי מחלה, מענק שחרורין, ניכויים מהשכר, מימוש תכנית שירות שאינו כרוך בתפקיד או בקידום בדרגה, וכיוצא באלה; לעניין זה, "תכנית שירות" – הסדר שעניינו מתן הטבה כספית או הטבה בעין תמורת התחייבות לשירות קבע;

(2) סיום שירות הקבע בעילה מהעילות הקבועות בפקודות הצבא.

(ב) הרוואה את עצמו נפגע מהחלטה של גורם מוסמך בעניין קבלתו לשירות קבע, רשאי לערור על החלטה לפני ועדת ערר.

5. ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, למעט סעיפים 7, 20, 22 ו-45 לחוק האמור, יחולו בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בחוק זה, על ערר ועל ועדת ערר.

6. (א) על אף הוראות סעיפים 11(א) ו-12(א) לחוק בתי דין מינהליים, בקביעת אזור השיפוט ומקום המושב של ועדת ערר יתייעץ שר המשפטים עם השר.

(ב) מקום מושב של ועדת ערר לא ייקבע במיתקן צבאי; לעניין זה, "מיתקן צבאי" – מקום הנמצא בהחזקת צבא הגנה לישראל.

7. (א) ערר לפי סעיף 4 יוגש לוועדת ערר, בתוך 60 ימים מהמועד שבו הומצאה לעורר החלטה בצירוף הודעה על זכות הערר ועל המועד להגשתו.

(ב) החליטה ועדת הערר למחוק ערר על הסף, כולו או מקצתו, בהתאם להוראות סעיף 9(3), רשאי הרוואה את עצמו נפגע מהחלטת הגורם שאליו הועבר העניין לבירור, לחזור ולהגיש את הערר בתוך 60 ימים מיום שהתקבלה החלטת אותו גורם.

(ג) ועדת ערר או יושב ראש הוועדה רשאים להאריך, מנימוקים שיירשמו, את התקופה להגשת ערר כאמור בסעיף זה בתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, לאחר שניתנה לגורם המוסמך הזדמנות להגיב לבקשת ההארכה.

8. בכל עניין של סדרי דין שאין לגביו הוראות לפי חוק זה, תנהג ועדת ערר בדרך הנראית לה טובה ביותר לעשיית צדק בעניינו של העורר שלפניה, תוך מתן אפשרות לקיום בירור עובדתי ככל שהדבר דרוש, ובשים לב למניעת פגיעה בפעילותו התקינה של הצבא.

9. ועדת ערר רשאית למחוק על הסף ערר, כולו או מקצתו, אם מצאה כי מתקיים אחד מאלה:

(1) אין לה סמכות לדון בעניין שלגביו הוגש הערר;

(2) הערר אינו מגלה עילה או שהוא טורדני או קנטרני;

(3) ניתן לברר את העניין שלגביו הוגש הערר באופן מהיר ויעיל לפני גורם פיקודי או מקצועי או גורם אחר שהעניין בסמכותו; הוראות סעיף 549(1) לחוק השיפוט הצבאי לא יחולו על עניין שהועבר כאמור בפסקה זו.

⁴ ס"ח התשס"ח, עמ' 502.

⁵ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142.

10. הצגת ראיות לפני ועדת ערר (א) על אף הוראות סעיף 26 לחוק בתי דין מינהליים –
- (1) ועדת ערר רשאית לדון בערר על פי ראיות שהובאו בתצהירים ועל פי ראיות בכתב אחרות שצורפו לכתבי הטענות;
- (2) ועדת ערר רשאית, מיוזמתה או לבקשת בעל דין, לאפשר חקירת מצהיר או עד שאינו מצהיר.
- (ב) לא התייצב מצהיר לחקירה, בהתאם להחלטת ועדת הערר לפי סעיף קטן (א), לא יישמש תצהירו כראיה אלא ברשות ועדת הערר ומטעמים מיוחדים שיירשמו.
11. הסמכויות ועדת ערר ועדת ערר מוסמכת לאשר את ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה, לבטלה ולקבל החלטה אחרת במקומה או להחזיר את העניין עם הוראות לגורם המוסמך, והכל בגדרי סמכותו של הגורם המוסמך.
12. כפיית התייצבות של עדים הסמכויות הנתונות לבית משפט מחוזי לפי סעיף 28(ד) ו-(ה) לחוק בתי דין מינהליים, יהיו נתונות לבית משפט לעניינים מינהליים.
13. ערעור ורשות ערעור (א) החלטה סופית של ועדת ערר ניתנת לערעור לפני בית משפט לעניינים מינהליים.
- (ב) החלטה אחרת של ועדת ערר ניתנת לערעור לפני בית משפט לעניינים מינהליים אם ניתנה לכך רשות מאת שופט של בית משפט לעניינים מינהליים; לעניין זה, "החלטה אחרת" – החלטה לפי סעיף 33 לחוק בתי דין מינהליים וכן החלטה בעניין חיסיון או בעניין סמכות עניינית.
14. ייחוד הסמכות (א) בית המשפט המוסמך לדון בעתירות בעניין חיילים בשירות קבע לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, בערעורים על החלטות ועדת ערר לפי סעיף 13, ולפי סעיף 28(ד) לחוק בתי דין מינהליים כפי שהוא מוחל בסעיף 12, ובמתן אישורים להחלטות ועדת ערר לפי סעיף 28(ה) לחוק בתי דין מינהליים כפי שהוא מוחל כאמור, הוא בית המשפט לעניינים מינהליים בתל-אביב-יפו.
- (ב) שר המשפטים רשאי לקבוע, בצו, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, בתי משפט לעניינים מינהליים נוספים אשר יהיו מוסמכים לדון בעניינים כאמור בסעיף קטן (א).
15. ביצוע ותקנות (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.
- (ב) תקנות שיתקין שר המשפטים כאמור בסעיף 54(ב)(7) ו-(9) לחוק בתי דין מינהליים לעניין הליכים לפי חוק זה, יהיו טעונות, נוסף על אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, התייעצות עם השר.
16. תיקון חוק בתי דין מינהליים – מס' 4 בתי דין מינהליים, בתוספת, אחרי פרט 18 יבוא:
- "19. ועדת ערר לפי סעיף 3 לחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (הליכים לעניין החלטות הנוגעות לחיילים בשירות קבע), התש"ע-2010."
17. תיקון חוק בתי משפט לעניינים מינהליים – מס' 47 בתי משפט לעניינים מינהליים, בתוספת הראשונה, אחרי פרט 35 יבוא:
- "36. חיילים בשירות קבע – החלטה של רשות, בהתאם לפקודות הצבא כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בעניין מהעניינים המפורטים להלן, למעט החלטות ממשלה והחלטות שר; לעניין זה, "חייל בשירות קבע" – כהגדרתו בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (הליכים לעניין החלטות הנוגעות לשירות קבע), התש"ע-2010 (להלן – חוק שירות הקבע):

⁶ ס"ח התש"ע, עמ' 379.

(1) סיום שירות הקבע בשל כל אחד מאלה:

(א) התנהגות החורגת מאמות המידה הנדרשות מחייל בשירות קבע בדרגתו או במעמדו;

(ב) הרשעה בבית דין צבאי או בבית משפט בביצוע עבירה פלילית;

(2) הדחה או השעיה של חייל בשירות קבע;

(3) אי-קידומו בדרגה של חייל בשירות קבע;

(4) אי-מינויו של חייל בשירות קבע לתפקיד או הפסקת מינויו כאמור;

(2) בתוספת השניה, אחרי פרט 15 יבוא:

16. "ערעור לפי סעיף 28(ד) לחוק בתי דין מינהליים כפי שהוא מוחל בסעיף 12 לחוק שירות הקבע, וכן ערעור לפי סעיף 13 לחוק שירות הקבע.

17. ערעור על החלטת ועדה רפואית עליונה לפי סעיף 5ב(א) לחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986".

18. בחוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986⁸, אחרי סעיף 5 יבוא:

תיקון חוק שירות
ביטחון - מס' 16

א5. יוצא צבא או מועמד לשירות ביטחון הרואה את עצמו נפגע מהחלטת ועדה רפואית, וכן פוקד, רשאים להגיש ערר על החלטת הוועדה הרפואית לפני ועדה רפואית עליונה, בהתאם לתנאים שנקבעו בתקנות.

ב5. (א) יוצא צבא, מועמד לשירות ביטחון או פוקד רשאים לערער על החלטת ועדה רפואית עליונה לפני בית המשפט לעניינים מינהליים בתל-אביב-יפו, בשאלה משפטית בלבד.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע, בצו, בהסכמת נשיא בית המשפט העליון, בתי משפט לעניינים מינהליים נוספים אשר יהיו מוסמכים לדון בערעורים כאמור בסעיף זה.

(ג) שר המשפטים, בהתייעצות עם השר, רשאי לקבוע, בתקנות, סדרי דין, מועדים ודרך להגשת ערעור כאמור בסעיף זה.

19. בחוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) [נוסח משולב], התשמ"ה-1985⁹ -

תיקון חוק שירות
הקבע בצבא הגנה
לישראל (גמלאות)
- מס' 23

(1) בסעיף 1, בהגדרה "חוק שירות בטחון", במקום "חוק שירות בטחון, התשי"ט-1959 [נוסח משולב]" יבוא "חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986";

(2) בסעיף 10(א)(3), במקום "40" יבוא "51";

(3) בסעיף 11, במקום "4(ב)" יבוא "5(ב)" ובמקום "וסעיף 6 לחוק שירות בטחון יחול" יבוא "וסעיפים א5, 5ב ו-7 לחוק האמור יחול".

20. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן.

שמירת דינים

21. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו (בסעיף זה - יום התחילה).

תחילה, תחולה
והוראות מעבר

⁷ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

⁸ ס"ח התשמ"ו, עמ' 107; התשס"ח, עמ' 511.

⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 142; התשס"ח, עמ' 516.

(ב) הוראות חוק זה יחולו גם על הליכים בעניינים המנויים בסעיף 4 לחוק זה ובפרט 36 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, כנוסחו בסעיף 17 לחוק זה, שביום התחילה הם תלויים ועומדים, והם יועברו לערכאה המוסמכת לדון בהם לפי ההוראות האמורות, למעט אם עד יום התחילה הסתיימו להישמע בהם טענות הצדדים.

(ג) לענין הגשת ערר או עתירה על החלטה שניתנה בתקופה של 60 הימים שלפני יום התחילה, יראו את יום התחילה כמועד מתן ההחלטה; בסעיף קטן זה, "החלטה" – החלטה של גורם מוסמך או החלטה של רשות האמורה בפרט כאמור בסעיף קטן (ב).

אהוד ברק
שר הביטחון

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

חוק העונשין (תיקון מס' 104), התש"ע-2010*

1. החלפת סעיף 72 בחוק העונשין, התשל"ז-1977¹ (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיף 72 יבוא:
- "התחייבות להימנע 72. (א) בית משפט שהרשיע אדם רשאי, נוסף על העונש שהטיל, לצוות שהנידון ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שלוש שנים.
- (ב) קבע בית המשפט שנאשם ביצע עבירה אך לא הרשיעו, רשאי הוא לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה בתוך תקופה שיקבע בית המשפט ושלא תעלה על שנה אחת.
- (ג) התחייבות כאמור בסעיף זה תהיה בסכום שלא יעלה על סכום הקנס שמותר להטיל בשל העבירה שבה הורשע הנידון או שנקבע שביצע אותה, לפי הענין, ותהיה בערבים או בלי ערבים, הכל כפי שיצווה בית המשפט."
2. סעיף 73 לחוק העיקרי – בטל.
3. בסעיף 74 לחוק העיקרי, במקום "לפי סעיפים 72 או 73" יבוא "לפי סעיף 72".
4. בסעיף 75 לחוק העיקרי, במקום "לפי סעיפים 72, 73 או 74" יבוא "לפי סעיפים 72 או 74".
5. החלפת סעיף 76 בחוק העיקרי יבוא:
- "גביית סכומי התחייבויות 76. התחייב אדם לפי סעיף 72 להימנע מעבירה, ולאחר מכן בית משפט הרשיעו בעבירה שהתחייב להימנע ממנה או קבע כי הוא ביצע את העבירה כאמור אך לא הרשיעו, יצווה בית המשפט שהרשיע או שקבע כאמור, על תשלום סכום

* התקבל בכנסת ביום כ"ד בשבט התש"ע (8 בפברואר 2010); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 463, מיום ו' בכסלו התש"ע (24 בנובמבר 2009), עמ' 96.
¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התש"ע, עמ' 325.